A meghajlott vastámok alatt felegyenesedik az ember

Roppant erővel nehezedik a nyomás a vágatra. Szinte hihetetlen, de még az erős vas TH-gyűrűk is meghajlottak. Két és fél méteres átmérőjű a vágat —, de néhol meg kell hajolni, hogy elférjen az ember.

Nem könnyű az itt dolgozó bányászok munkája, nehezen boldogulnak a rossz geológiai adottságok miatt.

Sokféle munkahelyük volt már — mondják a Jókai bányai Rezsófi-brigád tagjai — volt köztük könnyebb, volt nehezebb, de ilyen „kemény" még nem.

A nagy nyomás, a gyorsabb előrehaladást parancsolja — csak így lehet harcolni a nagy tömegben nehezedő fedőrétegek „súlyával". S az előrehaladást az is nagyon megnehezíti, hogy az anyagot messziről, rossz úton kell a munkahelyre szállítani. Először kilencven métert közel szintes pályán kell vinni a vasanyagot, utána harmincöt méteres, majdnem ötven fokos gurító következik. Mire ezen egyedül felér az ember éppen elég lélegzetet venni is — hát még anyagot szállítani. Vitlával talán könnyebb lenne. Kért is a csapat. Meg is ígérték —, de még mindig nem érkezett meg a gép! A gurító után körülbelül még 120 métert kell megtenni a munkahelyig. Nem csoda, hogy a munkaidőnek egyharmadát „elrabolja" az anyagszállítás.

Rezsófi László híres KISZ-brigádja — amely tavaly a megyében elsőként nyerte el a „Szocialista munka ifjú brigádja" címet — dolgozik itt. Tudták az üzem vezetői is, hogy nem lesz könnyű e munka. Éppen ezért tették ide ezt a csapatot, mert

mindig lehetett rájuk számítani.

Nem szoktak meghátrálni a nehézségektől, főleg, ha az adott szó teljesítéséről volt szó. Szívesen vállalták e feladatot most is. Csakhogy nagyon hosszúnak tűnik már az a 6—7 hónap, amit ezen a nehéz munkán töltenek, mert nehezebben haladnak előre, mint hitték — mint szerették volna, s valahogy egyszer mégis elvesztették kedvüket.

Elsőnek mennek le a bányába, az utolsók között jönnek fel. Minden percet kihasználnak — és néha mégis úgy érzik, hogy hiába. Talán még egyetlen hónapban sem dolgoztak annyit, mint januárban, s vágatkihajtási tervüket mégis csak 88 százalékra tudták teljesíteni. Sok fenntartást is kellett végezniük a nagy nyomás miatt.

A nehézség elkeseredést — s az elkeseredés fegyelem-lazulást szült. Pedig ennél a csapatnál az igazolatlan hiányzás —, de még a késés is — ismeretlen fogalom. Szívesen dolgoztak egy ideig itt is —, de amikor látták, a nehézségeken nem tudnak úgy úrrá lenni, mint szeretnének, elkeseredtek, romlott az eddigi példás fegyelem, jó kollektív szellem.

Melyik okozott több fejtörést a brigádvezetőnek: az, hogy nehezen halad előre a munka, vagy, hogy baj van a fegyelemmel, hogy az egyik fiatal brigádtag rossz útra lépett, inni kezdett — nagyon nehéz lenne meghatározni. És nemcsak a Rezsófi-brigád becsületéről, hírnevéről volt szó:

A Rezsófi-brigád — KISZ-brigád!

A KISZ is felelősséget érez munkájukért!

Mindenki tudja, fontos és sürgős megbízatást kapott a 6-os csapat. Az üzem vezetői világosan megmondták — s ezt megértették mindnyájan — ennek az elővájásnak nagy szerepe van. Az 1-es front rohamosan halad előre. Mire lefogy, késznek kell lennie az új frontnak — amelynek előkészítését biztosítja ez az elővájási munka is.

Rezsófi László és csapata megértette ezt. Kezet adtak rá —, hogy határidőre elvégzik a munkát. Az üzemvezetőség bízik bennük. S nem ok nélkül. Rezsófi László csapatvezető, Lejer Imre, Varga Jenő vájárok, Nyárs József, Molnár István csillések már négy éve együtt dolgoznak. Horváth László, aki később került a csapathoz, szintén évek óta bányász. Eddig mindig lehetett rájuk számítani. KISZ-tagok valamennyien. Tavaly a KISZ kongresszus tiszteletére indított versenyt is megnyerték az üzemnél. (Igaz, egy szónyi elismerést sem kaptak ezért!) És most veszni hagyják jóhírnevüket a fegyelem lazulása miatt? Meghátráljon a csapat a nehézségek elől? Csalódjon bennük a bánya vezetősége?

Nem, ezt nem szabad hagyni! A brigádvezető egy pillanatig sem engedett. Erélyesen tartotta kézben a brigádot, talán jobban megkövetelte a rendet, a pontos munkát, mint bármikor. A KISZ-szel közösen

megtalálták a megoldást

a nehézségek leküzdésére.

Most már múlt időben beszélnek a brigádon belüli gondokról. A már említett fiatalembernek is megmagyarázták — szép szóval, s ha nem használt erélyesen —, hogy rossz útra lépett, nem vezet jóra az italozás. Mosolyogva mesélik: — leszoktattuk az italról — mielőtt még igazán megszokhatta volna!

Aztán elhatározták: akárhogyan is, úrrá lesznek a nehézségeken — most már lehet erről is beszélni, hisz a fegyelem, a rend a régi a csapatnál. — A múlt hónapban minden vasárnap lementek a bányába a brigád tagjai és még jó néhány fiatal más csapattól is: Nagy Zoltán, Kun Zoltán, Szili János, Hegedüs Bertalan, és társadalmi munkában az egész hétre szükséges anyagot odaszállították a 6-os csapat munkahelyére.

Igaz, ez nem helyes. A bánya vezetője, amikor megtudta — megtiltotta. Pihenésre is szükség van — mondotta.

Nehezükre esik a rendelkezés betartása, de most már nem veszítik el kedvüket. A februári terven felüli 10 méteres előrehaladás visszaadta a csapat önbizalmát!

Mike Tiborné

A megye gépállomásai elfogadták a Berhidai Gépállomás versenyfelhívását

A Berhidai Gépállomás által kezdeményezett versenyhez megyénk valamennyi gépállomása csatlakozott. A versenycsatlakozásokból kitűnik, hogy a gépállomások fő feladatuknak a körzetükben levő termelőszövetkezetek eredményesebb gazdálkodásának elősegítését tekintik.

A gépállomásokon több mint hétszáz dolgozó tett felajánlást a tavaszi munkák időbeni elvégzésére.

A Csóti Gépállomáson 124-en csatlakoztak a versenyfelhíváshoz, ebből 113-an traktorvezetők.

A gépállomások több ezer normálholdnyi munkát kívánnak elvégezni a leszerződött munkákkal szemben. A Nemesvámosi Gépállomás kilencvenezer holddal, a csabrendeki 12 ezer holddal több munkát tud elvégezni, mint amennyire szerződésük van.

A nemesgulácsi traktorosok majdnem kétezer holddal több vetést vállaltak a szerződöttnél.

A Kertaj Gépállomás dolgozói a termelőszövetkezetekben végzett munkákon kívül még azt is felajánlották, hogy 150 óra társadalmi munkával április 4. tiszteletére a gépállomás udvarát rendbehozzák. A zirci traktorosok majdnem négyezer normálholddal több munkát vállaltak a szerződésükön felül. Végül

valamennyi gépállomás versenyvállalásában szerepel a 2,5 százalékos üzemanyag költség megtakarítás.

Ezt a gépek karbantartásával, az üresjáratok csökkentésével és a rendszeres üzemanyag méréssel érik majd el.

HÍREK, TUDÓSÍTÁSOK *a falvakból*

BIZTATÓ KEZDET A MAGYARPOLÁNYI TSZ-BEN

Nagy szorgalommal láttak munkához a magyarpolányi termelőszövetkezeti tagok. A patronálók jól segítették az indulást. A község 150 ipari dolgozója, valamint patronáló üzemük, az Ajkai Timföldgyár és Alukohó az idén fokozottabb segítséget adnak a termelőszövetkezetnek. Közösen elhatározták, hogy kiküszöbölik a csorbát, ami a termelőszövetkezet hírnevén esett.

A tagok munkához állása jó. Példa erre az idei első közös tevékenységük, amikor majdnem két hétre tervezett trágya hordását egy hét alatt végezték el. Minden remény megvan arra, hogy a magyarpolányi termelőszövetkezetről is, mint jó termelőszövetkezetről beszéljenek majd a devecseri járásban.

Lampert Jenő

143 MÁZSA MAGBALTACÍM

Már éppen hazafelé készülődött az ősi Petőfi Termelőszövetkezet vezetősége az irodából, amikor értesítést kaptak a vasútról, hogy megérkezett az állomásra 143 mázsa magbaltacím.

Ez azt jelenti, hogy még az éjszaka ki is kell rakni — mondják a brigádvezetők, nem állhat a vagon, mert pénzbe kerül. Meg is kérdezem Ómász Mihály elnököt, hogy hány embert tudnak összeszedni így éjszaka.

— Hát bizony, ez tavaly még problémát okozott volna, de most már könnyebben megy az ilyen munka is — válaszol az elnök. Amíg beszélgetünk, a brigádvezetők elmennek. Alig telik bele fél óra, az első Zetor már meg is érkezik, utána ott a pótkocsi. Rajta emberek. Alig mentek el, már a másik Zetor is odaér, az meg két pótkocsit húz. Az első vezetője Tóth Lajos, a másodiké Pátkai Károly, és tíz termelőszövetkezeti tag indul útnak a falutól 6 kilométerre levő állomásra. Alighogy kinyílik a vagon ajtaja, a hatalmas zsákokat viszik is a pótkocsira. Szaporán megy a munka. A brigádvezetők is segítenek, hordják a zsákot, hogy minél előbb indulhasson a gép hazafelé.

Az óra mutatója rég elhagyta az éjfélt, mire az utolsó fuvarral odakanyarodnak a raktár elé. Amint az utolsó zsák is a helyére kerül — csak ennyit mondanak — ez is itthon van. Holnap lehet vetni.

A tagok magukénak érzik a közöst, s ezért vállalkoztak szívesen még az éjszakai munkára is.

(Sz. Z.)

ZÁRSZÁMADÁS UTÁN

A balkonypölöskei Vörös Hajnal Termelőszövetkezet 12 évvel ezelőtt alakult 250 holddal és 14 taggal. Az 1956-os ellenforradalom meggyengítette, de nem tudta szétbomlasztani a szövetkezetet. 1957 tavaszán megerősödött a közös gazdaság. Új tagok léptek be, s így most a termelőszövetkezet 540 katasztrális hold földön huszonhét taggal gazdálkodik.

Jó eredményeket értek el azóta minden évben. Tavaly, egy munkaegység értéke 30 forint volt. A szövetkezeti tagok elégedettek az eredménnyel. A múlt gazdasági évben 41 hízott szarvasmarhát, és 80 hízott sertést adtak el. A jelenlegi állatállományuk 75 szarvasmarha, 10 ló, 110 sertés és 150 tyúk.

Egyetlen gond, hogy a szövetkezetben kevés a fiatal munkaerő. Az átlagos életkor 55 év. A termelőszövetkezetben dolgozó fiatalok közül dicséret illeti ifj. Hornok Gézát, aki az állattenyésztésben dolgozik, és szívügyének tekinti az állatgondozást. A 41 darab szarvasmarha felhizlalása is neki köszönhető nagyrészben. Nem szabad megfeledkezni Féger Péterről sem, aki a múlt évben 868 munkaegységet teljesített. Jól dolgozott többek között még Szolnoki István és felesége is, akik 690 munkaegységet teljesítettek az elmúlt évben.

Szamosi Károly

HOMOKBÖDÖGÉN IS MEGKEZDTÉK A TAVASZI MUNKÁKAT

A jó időjárást kihasználva, a homokbödögei határban is teljes lendülettel folyik a munka. Naponta 70—80 ember dolgozik a határban, közöttük sok nő és fiatal. A jó időt kihasználva, megkezdték a tavasziak alá való talajelőkészítést, trágyázást, az őszi gabonák fejtrágyázását, a melegágyak elkészítését. Február 24-ig elvetettek már tíz hold makot, tíz hold borsót, elültettek 300 darab gyümölcsfát, és telepítettek öt hold málnát.

Szabó Józsefné

Tavasztvárón

Az áldott nap szórja két kezével melengető sugarát. Az emberek mármár nem is a tavaszról, hanem a nyárról beszélnek. Könnyűruhájú emberekkel népesednek be a parkok, sétányok. A megyei tanács előtti Lenin-szobor környéke is „telt házat" mutat. És csodák csodája, az emberek nem keresnek különkülön üres „asztalt", tehát padot. Hiába is keresnének. Mintha a nap az embereket egymástól elválasztó kemény téli kérget is leolvasztaná.

Eleven a kis park forgalma. Fiatal mamák fehér kocsikban tavaszfehérbe öltöztetett kis mackókat napoztatnak. Amott, diáklányok sütteti magukat. Távolabb nagyapa unokájával játszogat, emitt egy fiatalasszony az idő múlásán sopánkodik (már 31 éves!) és varrogat. Tavasz van. Békés, szép reményeket ébresztő, melengető tavasz. Milyen szép is tavasztvárón ez a sok ember! Csak fagy ne jöjjön, csak le ne lohassza a pusztító fagy, a még csak most bimbózó szép reményeket.

Mert kell a tavasz, az áldott napfény. Csak fagy ne jöjjön!

(t. i.)

Vizsgáznak a mezőgazdasági szakmunkások

A téli oktatási idény befejeztével sokezer dolgozó vizsgázik az állami gazdaságokban. Ötszáz üzemegységvezető üzemgazdasági tanfolyamon vett részt a télen, és ők már február végén számot adtak a tanultakról. Most vizsgáznak az új szakmunkások, akik 1958-ban kezdték meg a tanulást. Eddig 150 növényvédelmi szakember és ugyanennyi traktorosgépész kapott bizonyítványt. Most vizsgáznak először az állami gazdaságban a mezőgazdasági tanulók is. (MTI)

Előkészületek a jubiláris Tagore ünnepségre

Május elején — 5-én, vagy 6-án — lesz századik évfordulója a nagy indiai polihisztor, Rabindranat Tagore születésének. A bengáli nyelven író költő, festő, zeneszerző és filozófus életének végén 13 évet töltött Balatonfüreden, ahol gyógyulást, csendet és nyugalmat talált.

Pénteken délelőtt a Hazafias Népfront megyei bizottsága, karöltve az Országos Béketanáccsal, a Pen Klubbal, az Idegenforgalmi Hivatallal, a TIT Keletbarátok Körével és a megyei tanáccsal, akcióbizottságot szervezett az ünnepség méltó megrendezésére. Az előzetes tervek szerint — melyeket még több szervvel kell egyeztetni — május hatodikán délután 5 órakor koszorúzással kezdődne az ünnepség Balatonfüreden, a költő szobránál. Ezután a lehetőségekhez mérten kiállítás nyílna Tagore munkáiból, festményei reprodukcióiból, indiai festészeti anyagból, az író magyarul megjelent műveiből. Este fél kilenckor a füredi fiatalok fáklyás felvonulása kezdené a programot, ami a szép füredi hagyomány felújítása lenne. (A költő ablaka elé vonult a füredi nép annak idején fáklyákkal, hogy tiszteletét tanúsítsa ki munkássága és személye előtt.)

Kilenc órakor irodalmi műsor kezdődik, melyen a megyei Irodalmi Színpad tagjai mellett vendégművészek is fellépnek. Az akcióbizottság emlékbélyegzővel szeretné még emlékezetesebbé tenni ezt a napot.

Az ünnepélyes megemlékezésre meghívják a kormány és az indiai követség képviselőit is. A szervező munkába az Országos Béketanács a kiállítás anyagának összegyűjtésére az Indiai Béketanács segítségét is kéri, esetleg a Szovjet Béketanácsét is. A világ valamennyi államában folynak előkészületek az ünnepségre, és a Szovjetunió előkészületei a legnagyobbak. Tagore szovjetunióbeli tartózkodásáról filmet készítenek, az ország valamennyi nagyobb könyvtárában ünnepségeket tartanak, és a taskenti színház egyik drámáját viszi színre. Angliában a költő festményeinek reprodukciós albumát készítették elő kiadásra, India a költő életéről készít filmet.

Reméljük, hogy a mi szerényebb előkészületeink méltó emléket állítanak Tagore munkásságának és a nálunk eltöltött tizenhárom évének.